

Het essay van de dromer

Verzin de zinnen niet, die dromen,
laat ze niet komen, maar gaan.
De beelden strelen je ogen,
maar omvatten de waarheid niet.

Zeg de mensen dat er oorlog zal komen.
Roep, mens. Roep luid.

Ze zullen verdomme hun zonen vermoorden.
Hun dochters worden verkracht.
Moeders zullen schreeuwen om hun dierbare mannen
die met messen lachend worden geslacht.

Schrijf je verhaal, maar verzin niet.
Wees eerlijk. Oprecht.
Vecht voor de mensen.
Vecht!

De bommen vallen, granaten vernielen.
Dronken mannen lallen,
knielen en viere feest.

Weer is er een linie ingenomen,
maar je boek blijft leeg.

Massagraven, vluchtelingen,
dorpelingen, weggeslagen straat.
Afgebrande huizen, plunderaars.
Stinkend land. Verraad.

En jij schrijft nog steeds je zinnen niet,
maar droomt in Frankrijk
in de zon.

